

عنوان مقاله:

جلوه ها و کارکردهای نمود فعل در زبان فارسی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 7، شماره 15 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مریم مجیدی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

نمود از ویژگی های ساختاری و معناشناختی فعل است که در بین دستور زبان دانان ایرانی، نخستین بار در بحث ویژگی های فعل در زبان فارسی باستان، مورد توجه پرویز ناتل خانلری قرار گرفته است. پس از آن این مبحث به دستور زبان فارسی معیار نیز راه یافت و در سال های اخیر در مقاله ها و نیز کتاب هایدرسی دستور زبان فارسی جنبه هایی از آن مطرح شد. با این همه در منابع یادشده تمامی جلوه ها و کارکرد های این مقوله چنان که باید تبیین نشده و در مواردی نیز با عناوین دیگری مورد بحث قرار گرفته است. تجربه نویسنده در تدریس دستور زبان نشان می دهد دانشجویان زبان و ادبیات فارسی یا تمایزیبیین نمود و مقوله های زمان و وجه فعل ق ایل نیستند و یا به درستی جنبه ها و کار کرد های نمود فعل را در نمی یابند. این نوشته کوششی در تبیین جنبه ها و مرزهای مقوله دستوری نمود و انواع گوناگون آن در زبان فارسی معیار است.

کلمات کلیدی:

نمود فعل، نمود واژگانی، فعل لحظه ای، فعل تداومی، فعل لحظ های - تداومی، نمود صرفی، نمود نحوی، فعل ماضی ملتزم، فعل مضارع ملتزم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315678>

